

Vända hemåt

*Vänd dig om, människa
mot det dunkla fluidum av tid
som annullerar alla resultat!
Ty cirkeln är inte en återkomst
Torna Zeffiro, Zeffiro Torna
Ekelöf*

Till mitten hunnen på min levnads vandring,
är jag ännu så pass mycket yngling
och så pass mycket hedning, att livet efter detta
är mig tämligen egalt.
Fullt upptagen – med detta liv,
blickar jag bakåt,
vänder jag hemåt
till den del av Småland där åarna rinner åt öster,
där ondskan (oftast) vilar i kärren,
där vägarna kröker hårt
i sina försök att finna sig själva.
Där stenmurarna, liksom människorna
på ett försynt sätt
är sig själva närmast.
Här är även jag mig själv närmast,
ty vad du troget älskar är ditt sanna arv
Och det förflutna – vägvisare
i det kommande

Carpe diem

Idag är jag ingen -
bara mig själv
Och livet
en evighet av ögonblick
som bär eller lider
till nästa
ögonblick

Så lever vi
våra ensliga, vardagliga,
futtiga liv
i gemenskap
med främlingar
i närhet – eller på avstånd
Ögonblick på ögonblick -

Tills ögonblicket slutligen
brister
Och de välkända namnen
blir ekon
huggna i sten

Några futtiga ögonblick
- ekon
av det enda
vi med säkerhet känner,
det evigt
Gudomliga och Mänskliga
- det evigt besjungna:
Låt oss leva
Låt oss älska
- oss finns endast en natt
att drömma.